

mod N (til 66°N). Den vokser i moser og sumpe og angives at være kalkyndende.

Forekomst i Danmark, fig. 9. *Salix rosmarinifolia* vokser i eutrofe enge og moser enkelte steder i landets østlige del. De fleste fund er gjort ved søerne SØ f. Maribo (talrig f.eks. ved N-bredden af Røgbølle Sø og ved Engestofte) og i tunneldalområdet NV f. København. De øvrige lokaliteter er: Gadsbølle Sø (29), Vejrupgårds Mose (30), Nysted (36), Horreby Lyng (37), mose ved Everdrup (39a), mose ved Kongsted (39b), Bromme Mose (41), Koholme Mose ved Skuldelev (44), Vallensbæk Mose (udryddet?) (45a). På nogle af lokaliteterne og enkelte andre steder er fundet individer, der måske er hybriden *S. rosmarinifolia* × *S. repens*.

Myricaceae

**Myrica gale* L. – Pors

Kort: (T)– HULTÉN 1958, MEUSEL & al. 1965. (L)– FÆGRI 1960, HULTÉN 1950, KUJALA 1964, P. & W. 1962.

Geografisk udbredelse. *Myrica gale* findes i NV-Europa, N-Amerika og Ø-Asien og har mod N suboceanisk og mod S euoceanisk udbredelse. I Skandinavien er *Myrica* en lavlandsplante (til 450 m o. h.) og almindeligst mod V; i Norge findes den mod N til Lofoten; i N-Sverige går den længst mod V i Jämtland (lav pashøjde i fjeldkæden: højere luftfugtighed) og er ellers hyppigst langs Bottenviken. Østligst forekommer den nær kysten og ved søerne i Finland til Ladoga. Grænsen for udbredelsen har herfra et kystnært forløb til SV-Frankrig, og isolerede lokaliteter findes ved Spaniens og Portugals V-Kyst. På de Britiske Øer er den alm. mod NV; på Færøerne, Island og Grønland er den ikke fundet. Arten er alm. i NØ-Amerika fra New-Foundland og sydl. Labrador til Lake Superior og Allegheny Mts., mens hovedparten af de spredte forekomster i det centrale Canada findes ved Hudson Bay og de større søer. Omkring det nordl. Stillehav fremtræder den som en stærkere behåret plante, der enten udskilles som var. *tomentosa* C. DC. eller opfattes som art: *M. tomentosa* (C. DC.) ASCHERS. & GRAEBN. (syn. *Gale japonica* CHEV.).

Den geografiske udbredelse af *Myrica gale* sammenholdt med det faktum, at arten i Skandinavien og N-Amerika vokser på lokaliteter med meget lav vintertemperatur, viser klart, at dens oceaniske udbredelse, som fremhævet af FÆGRI 1960, må bero på et krav på høj humiditet, stort set uafhængigt af temperaturfaktorer.

Forekomst i Danmark, fig. 10. Pors er lyskrævende og vokser på fugtig, oligotrof og ofte sur bund og er hyppigst i V- og N-Jylland. De fleste lokaliteter findes i klithede, hede, moserande og grøfter. B. HANSEN 1958 har målt pH på voksested til 3,7 (FÆGRI refererer til angivelser på 3,5–5,7 samt 6,0; SMALL 1946 angiver 5–6). Kortet bør læses med forbehold: de nøjagtige lokalitetsangivelser er fåtallige, hvorfor skraveringen er udført på et spinkelt grundlag; endvidere har kultivering af moser, hede og klit inden for det skraverede område været ensbetydende med ødelæggelse af artens biotoper. Lokaliteterne i SØ-Jylland og på Øerne er flyvesandsområder (S for Grenå, omkring Rørvig og Asserbo, Dueodde) og moser.

Der kan ikke være direkte sammenhæng mellem *Myrica*'s humiditetskrav og dens nordvestlige hovedudbredelse her i landet. Klitdannelserne og den af tidligere kulturpåvirkning betingede jordbunds- og vegetationsudvikling i V- og N-Jylland må antages at have fremmet dannelsen af biotoper, hvor artens krav til lys og jordbund er opfyldt.

Indvandring. Subborealtid: pollen; subatlantisk tid: makrofossil (JONASSEN 1950).

Betulaceae

**Alnus glutinosa* (L.) Gaertn. – Rød-El

Kort: (T)– MEUSEL & al. 1965. (L)– FÆGRI 1960, HULTÉN 1950, KUJALA 1964, P. & W. 1962.

Geografisk udbredelse. *Alnus glutinosa* er udbredt i hele Europa med undtagelse af de nordligste områder; i S-Europa vokser den fortrinsvis montant. Den findes endvidere i N-Afrika, Tyrkiet, Kaukasus og vestligste Sibirien. I Norge vokser den kystnært til 65° N og til højder på o. 500 m o. h. Den er alm. i sydlige Sverige og Finland, og N-grænsen går fra Värmland nord om Bottenviken, gennem N-Finland og videre mod Ø og SØ til Ural og Ob. Artens vide udbredelse hænger sammen med, at den er temmelig indifferent i forholdet til klimafaktorer; dens betydelige frostresistens bekræftes således af eksperimentelle undersøgelser og af iagttagelser i strenge vintre (KAHL 1930, SYLVÉN 1935, TILL 1956).

Forekomst i Danmark, fig. 11. Rød-Ellens lokale udbredelse og frekvens er først og fremmest bestemt af dens lyskrav, krav på bevægeligt grundvand (BÖRNEBUSCH 1914) og af kulturpåvirkningen af landskabet; den trives ikke på sur, oligotrof bund og er derfor sjælden i V-Jylland.